
Lőrinczi Ágnes

Ökörnyál

Játszani szeretnék
- gyöngyöket görget a szél
könnyedén.

Tudatlanul, puhán,
- lepkeszárny,
tapintani az életet
magamban.

Királykisasszonyként,
- naiv szárnyalás,
beszippantani szerelmet
virágok sziporkázó illatát,
szeretném.

Vágyni vágyat
- ismeretlent,
öltre szorítani,
anya a gyerekét,
úgy téged lehetetlen

Anya vagyok

Szerelmet
a mező
a liget
a fák

Ember csak ember
szerelme mulandó
érzés-évszakok
Gyűrűt hord a fatörzs
jelzi jegyesei számát

Lennél hű
fa
törzs?

Ősszel,
-szellő, ökörnyál
szerelmes
szélre szállunk,
száguldunk

Földet ér
-szélmalom
megállapodik
rügyből virág
kitartó hervadás

Asszonyának

szíve meddő
hazugsága hibátlan
táncra perdül
őszinte ámítás
lila házasság

szeretett kivettként
kinőtt sebgyümölcsként
anya, országa nélkül
világra örvöngé
csillag-gyerekeit

Kis Göncöl talpa alatt
füstös tüdőd kifakad
ész bomlik
bambuló elevenség
mélyített gondolathegy
felszíntapogatás
szeretkezés

kielégületlen
nézi mosolyod
bimbó-tühegy
tekinteted
égbolt mi rád zuhan
kietlen gondosan
bugyolál
dobál

kifakadsz
öleled téped
zongorázz
bőre billentyűzet
ködös örömmüzenet
feszítet Mária
fátylazott kaland
szád a tükör
nyelvgyönyör
száguldás
kincs a távoldás

marasztal őszülése
bűntudat-remegése
foltos leplét
langyos tenger vize
rongyosra tapossa

virágba-fakadt
tekintete üzen
örökös agónia
ítélkezés
hunyorgás
szertelen rend
magány

Hétfő

Jött egy fiú
németül beszélt
felrepített egy vonatra
- hó esett -
az olasz vendéglőben
Koppenhága
ő meg
te lettél

imádtam az ételt
s a búcsú könnyű volt.

Ő

ha meglátom kék
ha megismerem zöld
ha megtetszik magas
ha szeretem elviszem
ha elvisz sírok

Gordiuszi

Mint higany,
pörög a harmat.

Nehéz csend
szemem szegélyén
derűs
sötét
gond a mosoly
felhasad
elrebben

Hajam firtjein
napsugár bóklászik,
elkapja derekam,
tánc a múltban.

Ma a jövő,
holnap a jelen,
vakítja szerelmem.

Gordion

likt kvicksilver
rullar daggen
nedför min själ

tung tystnad
på ögats himmel
livlig
mörk
leendet spricker upp
långsamt lyfter

solstråle strövar
på hårets lockar
griper tag i höften
dansar i det förgångna

idag framtiden
imorgon är det nuet
som förblindar min kärlek.

Mégis

Tükröződik esténként
a csillagos ég a szemben,
mégis
ismeretlen emberek
hiányát érzem.

Tintába mártom,
tétova szótagokat
szül az érzelem.

Álomképeidet nézem,
hiába szeretlek,
mégis
saját álmomat keresem.

Trots det

Förgäves speglas om kvällarna
den stjärnrika himlen
i mina ögon,
för jag
helt okända människors
närvaro saknar.

Mina tankar
i bläck
jag doppar,
fastän jag vet att
bara oartikulerade stavelser
föds ur mina känslor.

Ofta bevakar jag
dina drömbilder,
jag älskar dig,
trots det
min dröm
jag letar efter.